

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2543). การพัฒนาเด็กอ่อนที่สติก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). ปฏิรูปการเรียนรู้ : ผู้เรียนสำคัญที่สุด. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สยามสปอร์ต ชินดิเคท จำกัด.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ก่อสู่มารยาท ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545 : คู่มือการจัดการเรียนรู้ก่อสู่มารยาท ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 : แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

กองบรรณาธิการ. (2545). “หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544”. วารสารวิทยาศาสตร์, 100 (11), 28 – 34.

งจิต เค้าสิน. (2535) การศึกษาเบรี่ยนเทียนความพร้อมของการเรียนภาษาไทยและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาที่ได้รับการฝึกทักษะโดยวิธีการละเอียด พื้นบ้านของเด็กไทยกับวิธีการฝึกทักษะตามคู่มือครุของกระทรวงศึกษาธิการ.

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยอนแก่น.

ขันทร์ครี นิตยฤกษ์. (2526) เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนก่อสู่มารยาท 1 (ภาษาไทย) : หน่วยที่ 4 การพัฒนาการฟังระดับปฐมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

jinca สุริยา. (นปป.). การละเอียดพื้นบ้านล้านนา : รวบรวมผลงานนักเรียนวิชาห้องถินของเรา เชียงใหม่ : โรงเรียนแมริมวิทยาคม.

- จิทนาพร อากาสมเมฆ. (2532). การเบรี่ยงเทียบผลของการเตรียมความพร้อมทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการละเล่นพื้นบ้าน กับการสอนด้วยวิธีปักตีในจังหวัดพิษณุโลก. ปริญญาอิพนธ์การศึกษา habilitatit บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสตินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.
- จุ่มพล รองคำดี. (2527). ผลงานวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ลำดับที่ 9 : การสำรวจสื่อพื้นเมือง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ขัยอนันต์ สนุกวนิช. (2540). Plearn เพื่อ – เล่น – เรียน. กรุงเทพฯ : วชิราลัยวิทยาลัย.
- ทรงศักดิ์ ปรางค์วัฒนกุล. (2537) เพลงและการละเล่นพื้นบ้านล้านนา : ความสัมพันธ์กับ ความเชื่อและพิธีกรรม. เอกสารวิชาการชุดล้านนาศึกษา ลำดับที่ 6. โครงการศูนย์ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : โรงพิมพ์สันติภาพพรินท์.
- ทวี สมหวัง. (2531). การเล่นของเด็กเขตจังหวัดเชียงราย. ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย วิทยาลัยครุเชียงราย.
- ทวีรัสมี ธนาคม. (2524). พัฒนาการเด็ก. กรุงเทพฯ : สมาคมคหกรรมชูศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ทิศนา แรมณณี. (2545). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนาินทร์ ธนา (2543). การใช้การละเล่นพื้นบ้านเพื่อพัฒนาสุนทรียภาพของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิภากรณ์ ดีสันโขค. (2535). ผลของการใช้เกมการศึกษาที่ใช้กิจกรรมทางกายที่มีต่อความพร้อม ทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เนตรนภางค์ สัญครรเมือง. (2545). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการส่งเสริมทักษะการสื่อสารและการประเมินผลตามสภาพจริง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประเวศ วงศ์. (2539). ปฏิรูปการศึกษาการสร้างสรรค์ภูมิปัญญา. กรุงเทพฯ : อมรินทร์วิชาการ และมูลนิธิสคเคร-สกุกศ์.
- ประเวศ วงศ์. (2545). “วิถีบูรณาการทางอุตสาหกรรมกับภูมิปัญญา.” วารสารวัฒนธรรมไทย. 39 (5), 3.
- ประไพพรรณ ภูมิวุฒิสาร. (2532). เอกสารการสอนชุดวิชาพุทธกรรมวัյเด็ก (หน่วยที่ 1-7) สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ กรุงเทพ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ปริya นิลแก้ว. (2542). การประเมินผลการเรียน. ภาควิชาทดสอบและวิจัยทางการศึกษา.

คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.

ปริya หรัญประดิษฐ์. (2532). เอกสารการสอนชุดวิชาศิลปะการละเล่นและการแสดงพื้นบ้านไทย คิลปะการละเล่นและการแสดงพื้นบ้านในสังคมไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมชาติราช.

ปักมารดี บุญย์สวัสดิ์. (2536). ผลงานการใช้เกณฑ์การละเล่นพื้นบ้านของไทยที่มีต่อการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พระอุปนายกุณฑล. (2522). รายงานการวิจัยการละเล่นของเด็กภาคกลาง. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการ.

มุสตี ฤทธิอินทร์. (2526). เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกู้มทักษะ 1 (ภาษาไทย) หน่วยที่ 7 การพัฒนาทักษะการอ่านระดับประถมศึกษา (1). พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมชาติราช.

พรรณี สรวัตถี. (2527). การเปรียบเทียบโน้ตคัพน์ทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของเด็กภาคเหนือกับกิจกรรมตามแนวการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิรประพงศ์ บุญศรี. (2536). การละเล่นพื้นบ้านล้านนา. เชียงใหม่ : สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.

มาตี วิริยา. (2528). การเปลี่ยนแปลงของการละเล่นของเด็กไทยภาคเหนือ : กรณีศึกษาจากหมู่บ้านญี่ดง ตำบลลดหนองแฟก อําเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่. ปริญญาโทนิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ระพีพัฒน์ ยินดีสุข. (2533). ผลการฝึกทักษะทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นเด็กเล็ก โดยการประยุกต์ใช้การละเล่นพื้นบ้านไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัตนา มนีจันสุข. (2539). ความสามารถในการแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับประสบการณ์ การละเล่นพื้นบ้านไทย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2538). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ อักษรเจริญทักษณ์.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ชุมชนเด็ก.

วนิดา ริการณ์. (2545). การคำนวณอยู่่ของการละเล่นพื้นบ้านของล้านนา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิรากรณ์ ปนาทกุล. (2530). การศึกษาแนวทางการนำการละเล่นบางอย่างของเด็กไทยไปใช้ใน การเรียนการสอนชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วิรากรณ์ ปนาทกุล. (2531). การละเล่นของเด็กไทยกับการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : อุตสาหกรรมสื่อ.

วรรณี โสมประยูร. (2526). เอกสารการสอนชุดคุณวิชาการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) . หน่วยที่ 8 การพัฒนาทักษะการเรียนระดับประถมศึกษา (1). พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช

วรรณี โสมประยูร. (2537) การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ศรีวิไล พลเมธี (2545). ภาษาและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บริษัทเคลือดไทย จำกัด.

ศุภจักรรีย์ จันทนา. (2545). “นอกร้าวโรงเรียน”. วารสารสารสนเทศวิจัย, 4 (46), 80–83.

ศูนย์วัฒนธรรมและศูนย์ศิลปะวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏเชียงใหม่. (2539). พจนานุกรมภาษาอิน กากเนื้อ. เชียงใหม่ : ส.ทรัพย์การพิมพ์.

สมพร มันทะสูตร (2526). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : พิชพัชนา.

สมศักดิ์ ภูวิภาวดีรัตน์. (2544) การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์ แสงศิลป์.

สายฝน อนันดาชาติ. (2533). การเปรียบเทียบความสามารถทางการฟังของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยใช้วิธีการละเล่นพื้นบ้านของเด็กกับการสอนตามปกติ.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตร มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2542).

เอกสารพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : องค์การ รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

สำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). เทคนิคการวัดและ ประเมินผลในชั้นเรียน ตามหลักสูตรการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)

สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน กลุ่มสาระ

การเรียนรู้ภาษาไทย. เอกสารสำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษาลำดับที่ 42/2545.

กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)

สุชา จันทน์เอม. (2543). จิตวิทยาเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)

สุภากรณ์ มั่นเกตุวิทย์. (2544). การเสริมสร้างเจตคติทางวิทยาศาสตร์โดยใช้ของเล่นทาง
วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุภาวดี ศรีวรรณนະ. (2533). การฝึกทักษะการฟังของนักเรียนอนุบาลโดยใช้การละเล่น
ของเด็กไทยที่มีน้ำเสียงและบทเรื่องต่อคอบประยุกต์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรัสิงห์สำราญ นิมพะเนว. (2520). การละเล่นของเด็กส้านนาไทยในอดีต เชียงใหม่ :
ศูนย์หนังสือเชียงใหม่.

สุวิทย์ บุลคำ. (2545). 19 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.

เสริมศรี หอพินารถ. (2526). เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) :
หน่วยที่ 6 การพัฒนาทักษะการอ่านระดับประถมศึกษา. (1) พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

หอสมุดแห่งชาติ. (2510). บุนช้างชุมแพ. กรุงเทพฯ : ศิลป์บรรณาการ.

อรชร อ่าจันทร์. (2526). ลักษณะของเกมการเล่นพื้นบ้าน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรวรรณ ถุ่มประดิษฐ์. (2533). พฤติกรรมความเอ้อเพ้อความมีระเบียบวินัยและระดับชั้นการเล่น
ทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นแบบไทยและการเล่นที่จัดอยู่
ทั่วไป. ปริญญาดุษฎีบัณฑิตศึกษา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสต์วิทยา
ประสานมิตร.

อังกูล สมคงเนย. (2543). เรายจะนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียน
การสอนได้อย่างไร. อุบลราชธานี : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี.

อัจฉรา ชีวพันธ์. (2526). เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) : หน่วยที่ 5 การพัฒนาทักษะการพูดคุยประเด็นปัจจัยตีกษา. (1) พิมพ์ครั้งที่ 10 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

อาภัสสร์ ไชยคุณ, พีระพงศ์ บุญศรี, บรรยา ตารากา, และ ณอนงค์ เกษครี. (2545). รายงานการวิจัยเรื่องการละเล่นพื้นบ้านในล้านนาเชียงใหม่. สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ อุทุน ปัญโญ. (2543). ระเบียนวิธีวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 2. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Johnson, D.W., Johnson, R.T.& Holubec, E.J. (1994). **The nuts and bolts of cooperative Learning.** Edina, Minnesota : Interaction Book.

Slavin, R. (1990). **Cooperative Learning : Theory, Research, and Practice.** Englewood Cliffs, New Jersey :Prentice-Hall.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved